

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Prosinec 2013, r. XVII. č. 190

„Kdo může, ať slyší Tvůj hlas ve svém nitru“ (Sv. Augustin)

Co nového tento rok v adventu?

Na konci setkání náboženství ve farnosti jsem položil tuto otázku a odpovědi byly různé. Proč by mělo být něco nového? Advent je radostný tak, jak je, a není třeba něco jiného vymýšlet.

Trochu jsem se zamyslel a souhlasil jsem, ale zároveň jsem připomněl, že cesta každého křesťana má být cesta dopředu a nahoru, cesta radostná a nová směrem k Bohu. A v žádném případě bychom v našem životě neměli prožívat rutinu.

Prožívat advent jako dobu očekávání je také pozváním, abychom se zastavili a přemýšleli. Co mohu udělat během následujících čtyř týdnů, abych se připravil na narozeniny Krista? Mohu najít něco konkrétního a být v tom věrný?

Papež nás ve své první exhortaci „Radost evangelia“ na začátku zve, abychom prožívali naše křesťanství s radostí, a abychom si uvědomili, že Bůh pořád odpouští, že se nikdy se neunaví nám odpouštět.

Nebojíme se, když jsme blízko u Pána. A jak se Mu můžeme cítit blíž: modlitbou a skutky lásky (kdo je milosrdný, nemá proč se bát!). Ať je adventní doba pro nás tento rok ve znamení milosrdenství, které nabízíme a přijímáme!

A konkrétní doporučení, aby adventní doba byla trochu jiná: začněme číst exhortaci papeže „Radost evangelia“. Bude to krásná příprava na Vánoce.

P. Juan, OSA

Doporučení Sv. Augustina pro advent

Advent je rozpínání nadějí a požaduje, podle sv. Augustina, obrácení k Pánu a čekání na setkání s Ním, který přichází; a nejen o Vánocích, ale každý den. A takové obrácení by se mělo dát ve dvou směrech:

* Vrátit se k Bohu. - Tady obrácení znamená žít s nadějí a nechat stranou všechno, čím ztrácíme svou důstojnost, která spočívá v tom, že jsme obrazem Božím. Zanechat všeho, co nás zotročuje, a prožívat radost ze svobody, která nás zve, „abychom udělali to, co musíme, protože se nám chce“

* Vrátit se k bratrovi. - A z tohoto hlediska je advent pozvánkou k odpuštění: „Jestliže neodpustíš, není bratr tím, komu ubližuješ, ale ubližuješ sám sobě“ (sv. Augustin: Kázání 56, 17). Bratr je cestou, aby ses vrátil k Bohu.

Malé zamyšlení na adventní neděle

První neděle nás vybízí, abychom vzali vážně druhý příchod Krista: on skutečně přijde, přijde znenadání, a proto je třeba bdít, čili žít ve světle (1. čtení a evangelium). Tento příchod je blízko, vždyť noc pomíjí a pomalu svítá (2. čtení).

Druhá neděle: Pán přijde jako spravedlivý soudce (1. čtení a evangelium), který nastolí narušený Boží řád: přinese pokoj a obnoví narušenou harmonii ve stvoření (1. čtení). On přichází jako spasitel pro všechny: naději v jeho příchod si máme uchovat živou skrze slovo Písma (2. čtení).

Třetí neděle: Pozornost přechází z druhého Pánova příchodu na jeho první příchod. Tento příchod má přinést uzdravení pro slepé, chromé, hluché, radostnou zvěst pro slabé a malomyslné (1. čtení a evangelium). Nadměrnost tohoto obdarování nechá vytrysknout radost a jásot, proto se tato neděle nazývá „gaudete“ („radujte se“). Tato neděle dává zakusit předchuť té radosti, která se projeví při naplněném očekávání, při setkání s Pánem „v Betlémě“. Při mši je obzvlášť nápadné použití růžových rouch: zatlačuje se tak vážná fialová barva a naznačuje se předvánoční radost. Zatím tato radost nemůže naplno vyprýstit, je třeba ještě čekat (2. čtení).

Čtvrtá neděle: Všechno se už soustředí na narození Ježíše a na Pannu Marii, která přijala Boží plán. Očekávání se naplňuje, ale v neočekávané velikorysosti: samotný Bůh sestupuje a přichází k člověku, aby byl s ním. Ježíš, narozený z Panny, je Emmanuel, tj. Bůh s námi (1. čtení): Bůh se přiblíží k člověku v maximální míře, stává se člověkem jako on, narodí se ve skutečném lidském těle, vždyť přijímá tělo ze ženy (evangelium) a je z určitého rodu, Davidova (2. čtení, evangelium).

Potkala jsem...

„No to víte, paní Zůnová, jsou to katolíci“, s viditelným opovržením ukazuje stará Fousková na potomky pohřbívané tetičky Trávníčkové a líčí, jak Trávníčková dostala záchvat, odvezli ji do nemocnice a tam byla měsíc v bezvědomí.

„A místo, aby se mladí nějak domluvili s doktorem, aby jí něco píchnul, protože bylo jasné, že to stejně už nebude k životu, zavolali do nemocnice kněze! Jako by jí kněz mohl pomoci! No, řekněte!“ Všechny sousedky věděly, že nemohl a potvrdily, že katolíci jsou divní. Ještě, že je jich čím dál méně.

E.B.

Vánoční Eucharistie

Panna Maria se sklání k jesličkám, kde má uloženého malého Ježíška a ten na ni mrká a culí se. Muselo být pro Marii velmi krásné poprvé pohledět Ježíši, vlastně Ježíškovi do tváře – když se jako maličký smál, když spal a když křičel a dožadoval se mateřského mléka. Příliš lidské? Takovým se pro nás Bůh chtěl stát – viditelně lidským. To byla krásná betlémská radost. Maria ještě ani nemohla tušit, že její srdce v budoucnu protne meč. Věděla, že ten malý klučina je Spasitel, ale nevěděla, jakým způsobem spasí svět. Dlouho Maria čekala, než se tento malý, její a náš, Ježíšek začal projevovat ve svém mesiášství.

Vánoce jsou začátkem Velikonoc. My, kteří jsme mohli uvěřit, známe již celé dějiny spásy. Víme, co se vše po narození Ježíška v Betlémě událo. Máme krásné privilegium v Písmu svatém číst celý příběh od začátku do konce. Přijali jsme krásný a dobrodružný příběh, který pro nás vytvořil malý Ježíšek, abychom ho vyprávěli našim dětem! V době adventu se můžeme rozpomenout, co to znamená očekávat Mesiáše, jehož očekávali (a stále očekávají) Židé. Naše očekávání vyvrcholí o vánocích v radosti, že tento Mesiáš skutečně přišel skrze Marii Pannu. Jaké to tajemství! Při psaní tohoto článku si přijdu jako analfabet, který neví, o čem píše – a pravda – je pro mě záhadou, že vůbec mohu něco z vánočních událostí skutečně pochopit. Jsem pln pochybností jako Židé, kteří říkali: „Což tohle není Ježíš, syn Josefův? Vždyť známe jeho otce i matku! Jak tedy může říkat: „Sestoupil jsem z nebe!“ (J 6:41)

Ježíš se narodil jako tělo. JAKO TĚLO! Co je na tom tak zvláštního? Toto tělo je určeno k jídlu. K jídlu? Ano! Ježíš sám říká: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé TĚLO, dané za život světa.“ (J 6:51) Váháš, milý čtenáři, jako Židé, kteří si mezi sebou říkali: „Jak nám ten člověk může dát k jídlu své tělo?“ (J 6:52) Pohoršuje tě, drahý čtenáři, tento článek stejně jako Ježíšovy učedníky, kteří, když slyšeli Ježíšova slova, reptali: „To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?“ (J 6:60) Ježíš znal své učedníky, zná tebe, a ptá se tě, jako se ptal učedníků: „Nad tím se urážíte?“ (J 6:61)

Po Ježíšově ukřižování a vzkříšení nám zbylo velké znamení a živá památka – Eucharistie. Jako TĚLO se Ježíš narodil a své TĚLO v živý chléb pro nás proměnil a ustanovil. Tyto vánoční svátky budou mít tendenci dát pryč z jesliček dřevěného Ježíška (byť roztomilého) a vložit do nich monstranci s Eucharistií. Přál bych si, abych v té Eucharistii mohl vidět culící se tvář malého Ježíška, jako ji mohla vidět Maria a Josef. Dal bych za ten pohled tisíce zlatých prasátek!

Nezapomínejte, milé hospodyňky, na adoraci Ježíšova těla, Eucharistie. Maria o svých prvních Vánocích neuklízela, ale radovala se spolu s Josefem z Ježíška! Přeji Vám krásné prožití vánočních svátků.

Br. Metoděj Orel, OSA

Papež František z homilie na slavnost Krista Krále

Zatímco všichni ostatní se obraceli k Ježíši s pohrdáním - „Jsi-li Mesiáš, Král a Mesiáš, sestup z kříže!“ – onen člověk, který se po celý život mýlil, lituje a přimyká se k ukřižovanému Ježíši prosbou: „Pamatuj na mě, až přijdeš do svého království“ (Lk 23,42). A Ježíš mu slibuje „Dnes budeš se mnou v ráji“ (v.43), v Jeho království. Ježíš pronáší jenom slovo odpuštění, nikoli odsouzení. A když člověk nachází odvahu o toto odpuštění požádat, Pán nikdy nenechá takovou prosbu padnout do prázdna.

Dnes můžeme všichni přemýšlet o svých dějinách, svojí cestě. Každý z nás má svoje dějiny, každý z nás má také svá pochybení, své hříchy, své šťastné i temné chvíle. Prospěje nám tento den přemýšlet o svých dějinách, hledět na Ježíše a z celého srdce mu častokrát, mlčky a srdečně opakovat: „Pamatuj na mě, až přijdeš do svého království. Ježíši, pamatuj na mne, protože se chci stát dobrým, chci se stát dobrým, ale nemám sílu, nemohu, jsem hříšník, hříšnice! Pamatuj však na mne, Ježíši. Ty si na mne můžeš vzpomenout, protože jsi středem, jsi ve svém království!“ Jak krásné! Řekněme dnes všichni, každý ve svém srdci, a víckrát: „Pamatuj na mne, Pane, ty, který jsi středem, ty, který jsi ve svém království!“

Slib, který dal Ježíš dobrému lotrovi, nám dává velkou naději. Říká nám, že milost Boží je vždycky štedřejší než modlitba, která ji žádala. Pán dává vždycky víc, je tolik velkodušný. Dává vždycky více, než o kolik je žádán. Žádáš jej, aby na tebe pamatoval, a on tě přenesl do svého království! Ježíš je středem našich tužeb po radosti a spáse. Jděme všichni společně touto cestou.

Restaurování varhan kostela sv. Tomáše.

„Je čas pomáhat: Kostel sv. Tomáše potřebuje získat 3. 940.000,- Kč na opravu varhan“

Z historie varhan kostela:

Kostel sv. Tomáše patří k nejstarším kostelům v Praze. Proto je velmi pravděpodobné, že varhany zde stály přibližně ve stejném období jako v ostatních důležitých kostelech Prahy.

První zpráva o varhanách je z roku 1414. Mezi řeholníky je jmenován varhaník - *organista choralis* - frater Matěj z Ostrova sv. Dobrotivé, který na varhanách doprovázel gregoriánský chorál. Další zmínka o varhanách je až z doby, kdy za císaře Rudolfa II. V 16. století byl kostel sv. Tomáše pokládán za dvorní chrám.

Roku 1713 stihl kostel požár a po následné přestavbě od Kryštofa Dienzenhofera a jeho syna Kiliána Ignáce D. došlo ke stavbě nových varhan, protože staré varhany byly poničené. Práce byla svěřena Janu Františku Fassmannovi. Fassmann byl s prací hotov roku 1730 a dílo si vyžádalo nákladu 700 zlatých. Varhany měly na dvou manuálech a v pedále celkově 24 rejstříků a 1350 pišťal. Tyto varhany se zachovaly přes malé změny a úpravy celých 197 let.

Za 1. světové války byla nařízena rekvizice kovových předmětů pro výrobu zbraní, to znamenalo i cínových pišťal varhan v celém tehdejší Rakousku-Uhersku. Z rekvizice bylo možno vyloučit nástroje cenné historicky a umělecky. I když komise původně vybrala z celé Prahy jen 8 varhan, velmi záhy bylo rozhodnutí rozšířeno mimo jiné i o varhany chrámu sv. Tomáše. O to smutnější je fakt, že tyto cenné varhany, za války s těžkostmi ochráněné, byly již za pouhých 5 let po jejím skončení označeny za nemoderní a zcela nehodnotné. Roku 1923 zazněly naposledy, pak byly rozebrány, cínové pišťaly prodány na váhu, ostatek vyhozen. Zachovala se jen cenná varhanní skříň, kterou můžeme obdivovat dodnes, do které postavil nový „moderní“ nástroj ještě téhož roku Bohumil Paštika ze Staré Boleslavi, což současně dosvědčuje i nalezený nápis v hracím stole a vzadu na skříni. Tím byl osud starého nástroje zpečetěn. Nový nástroj sloužil až do generální opravy roku 1968, kdy byly vyměněny i některé rejstříky. Od této rekonstrukce pak varhany prodělaly jen příležitostné opravy.

Činnosti Roku víry u nás ve farnosti

V neděli 24.11.2013 církev dokončila Rok víry a my v naší farnosti také - veřejným vyznáním víry. Pomohlo nám to? Měli jsme příležitost rozjít o tom, proč jsme křesťané, prohloubit svou víru a poděkovat za dar víry? Rádi bychom od vás dostali nějakou zpětnou vazbu o tom, jak jste prožili tento rok.

Nabízíme seznam činností ve farnosti v Roce víry:

*Téma celého tohoto roku v katechesi: Rok víry.

Studovali jsme dokumenty od sv. Otce napsané k této příležitosti: Porta fidei (Brána víry) a

Lumen fidei (Světlo víry)

*Misie ve farnosti během celého roku jako vyjádření radosti z víry

*Vánoční dar pro všechny farníky: Katechismus katolické církve

*Pouť do Compostely za obnovu víry ve farnosti

*V lednu jsme oficiálně začali s poutí do kostela sv. Cyrila a Metoděje, kam jsme putovali a odkud jsme přinesli do kostela jubilejní paškál

*Křížová cesta v rámci roku víry na ulicích Malé Strany

*Augustiniánský týden: Sv. Augustin, muž víry

*Noc kostelů 2013: Dej Bohu šanci

*Farní misijní slavnosti

*P. William S. Faix, OSA. 50. let v kněžské službě

*V červenci tábor 2013 s dětmi na téma Cyrila a Metoděje

*Bratr Jozef a bratr Metoděj skládali ve farnosti řeholní sliby

*Společná FARNÍ POUŤ NA VELEHRAD se uskutečnila ve dnech 28.-29.9.2013;

*Pozlacení ciboria kostela

*Končíme rok víry křtem Heleny a představením některých z našich katechumenů: symbolem víry a naděje!

Poznáváme sv. Augustina

www.svatyaugustin.cz

Svatý Augustin – žák, pedagog a ředitel školy

Madaura

V dalších ročnících základní školy se začala stále výrazněji projevovat hlavně Augustinova bystrost spojená s výmluvností, překvapivě velmi širokou přirozenou slovní zásobou a zjevně mimořádnou inteligencí. Na školu také začal pomalu měnit svůj původní velmi negativní názor. Paradoxem je, že na jeho udivující inteligenci museli být rodiče upozorněni až jeho učiteli. To jen potvrzuje, co jsme si před chvílí řekli o pro někoho možná překvapujícím způsobu jeho výchovy v rodině. Učitelé také rodičům doporučili, aby malého syna dali na studie, a vzhledem k tomu, že v rodném městě nebyla vhodná vyšší škola, nechali Augustina zapsat do městské školy v Madaurě jižně od Tagaste. Když tam jako třináctiletý velmi nadějný a už zmoudřelý žák odjíždí, aby ve zdejší střední škole studoval především gramatiku, je to vůbec poprvé, co se dostává sám z rodného města mimo dosah svých rodičů. Z pozdějších Augustinových vzpomínek na toto období však vyplývá, že se jeho loučení s rodiči a kamarády oboustranně obešlo bez nějakých vroucnějších citových projevů a smutku nad nastávajícím dlouhodobým odloučením.

Jak už bylo řečeno, Madaura bylo významné starobylé město s byzantskou pevností ležící mezi středomořským přístavem Hippo Regio, kde se stal o téměř tři desetiletí později Augustin biskupem, a městem Teveste, které bylo branou do Saharské pouště, a které na jihozápadní stranu otevíralo prostor ke hřebenům hor mohutného pohoří Atlasu. Díky kouzlu, kráse a úžasnému vlivu města na mladého studenta se u něho brzy projevila velká změna vztahu ke vzdělání a touha být ve třídě chváleným a uznávaným premiantem. Splnění této touhy nyní začal podřizovat téměř vše. A nejen to, především toto město se svojí krásnou římskou architekturou, bohatou historií a nádhernou zářivou okolní krajinou v něm plně probouzí jeho nesmírnou citovost, jeho schopnost vnímat krásu v každém kousku země, v každém předmětu, i tam, kde ji ostatní nevidí. Ovlivňuje ho především duch a přetrvávající vliv nejslavnějšího madaurského občana druhého století, básníka a filozofa Apuleia, který je ve městě patrný na každém kroku. Velmi náročná, ale krásná hra se slovy nazvaná rétorika v jeho očích právě tady dostává své opodstatnění, krásu a smysl a naznačuje mu jeho možnou budoucnost. Augustin takové představě brzo podléhá a představuje si sám sebe jako konečně uznaného velkého a významného muže severoafrické Numidie, jako pokračovatele mnoha významných afrických politiků, básníků, filozofů a řečníků, z nichž se některým ještě za jejich života pro jejich věhlas stavěly na náměstích mnoha důležitých měst velké sochy. Brzy pochopil, že tyto své lákavé představy a sny o uznání a skvělé budoucnosti naplní jen usilovným studiem, a konečně našel v učení smysl. Teď se již nemusel bát učitelovy bolestivé domluvy jako doma v Tagaste, naopak se brzy stává premiantem třídy, který mezi ostatními chlapci nemá sobě rovného a ostatním spolužákům je dáván za vzor. Vyhrává nejrůznější školní a městské soutěže především v přednesu a v literárních znalostech a z každého vítězství má nejen obrovskou radost, ale zároveň mu zvyšují jeho jistotu, sebevědomí a důvěru ve své schopnosti. Učení se mu tak nakonec stalo zálibou a zároveň prostředkem ke splnění jeho snů. A mezi ním a jeho učiteli, kteří v duchu obdivují jeho intelekt a nesmírné nadání, postupně vzniká velmi pěkný vztah, který v Tagaste – ovšem především svojí vlastní vinou – za celé roky nepoznal. Tady jsou učitelé těmi, kteří nadanému chlapci ukážou cestu za jeho vysněnou budoucností a právě v Madaurě si začíná poprvé zahrávat s myšlenkou, že by své nyní už dychtivě nabývané vědomosti mohl jednou předávat jiným.

(Pokračování příště)

Marcel Černý

Víš, že...?

- * Během adventní doby budou od pondělí do pátku v kapli sv. Barbory **staročeské roráty**. Začátek mše sv. vždy v 6:45. Večerní mše sv. v 19 hodin **během adventní doby NEBUDE!**
- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 5.12. od 19:30 v klášterním refektáři.
- * Na den sv. Barbory, 4.12., slavíme **pout'** v kapli sv. Barbory při mši sv. v **19:00 hod.** Zpívá Svatotomášský sbor
- * **Oslava sv. Mikuláše** v kostele sv. Mikuláše bude ve středu 5.12. - mikulášská nadílka pro děti od 18:00 hodin. Na den sv. Mikuláše, ve čtvrtek, bude mše sv. sloužena v 17:00 hodin.
- * **Všechny činnosti** ve farnosti končí před Vánoce 13.12. a začínají znovu po Novém roce 7.1.2013
- * V pondělí 23.12. od 14:00 příprava **jesliček** v kostele a úklid. Všichni jste také pozváni.
- * Znovu bereme **PET víčka** pro Honzika (od lahví, mléka, džusů i sirupů); můžete je nechávat v krabici k tomu připravené v refektáři
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * V sakristii už můžete koupit **augustiniánský stolní kalendář na rok 2014**.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

PASTORELA A POSADAS 15.12.2013

V neděli 15.12. budeme se španělskou komunitou slavit typickou latinskoamerickou tradicí „Posadas“. Tradice „Posadas“ (hostince), typická ve Střední Americe, je oslavou pohostinnosti. „Posadas“ připomíná cestu Marie a Josefa z Nazareta do Betléma, při hledání úkrytu, ubytování před narozením Ježíše, kdy klepali na každé dveře a nikdo je nechtěl ubytovat.

Vedle Posadas se ve stejném čase udržuje tradice Pastorelas, která je s ní úzce spojena. Jsou to vlastně divadelní představení – konají se v adventní době a připomínají události před narozením Ježíše a končí klaněním pastýřů. V Pastorelas vystupují postavy Boha a všech osob betlémského příběhu, příběhy jsou to veselé a ukazují například výsměch ďáblu, který ve hře pokaždé skončí jako dobrem zcela poražený.

Společná mše sv. bude v 11 hodin. Po mši následuje v kostele představení „Posadas“ a pak posezení v refektáři a farní kryptě. Odpoledne je připravený program pro děti a dospělé. **Mše sv. v 9:30 NEBUDE!**

Tradiční vycházka prvního ledna 2014

Zveme všechny zájemce na novoroční vycházku (dlouhou asi 4 až 5 km), kdy dokončíme naučnou stezku městské části Praha 14 (Černý Most, Hostavice, Jahodnice). Dotkneme se přírodního parku Klánovice - Čihadla a projdeme kolem přírodní rezervace V Pískovně. Sraz je ve středu 1.1.2014 v 15 hodin na nástupišti metra Rajska zahrada.

Dobrou chuť

Jablkový perník

Přemýšlela jsem, jaký recept dát před Vánoce, kdy máme spoustu práce s cukrovím, ale přesto rodina požaduje něco sladkého k snídani a vzpomněla jsem si na koláč, který jsme měli moc rádi a který byl hned hotový. Nedovedu vysvětlit, proč koláč chutná jako perník, když tam není žádné perníkové koření, ale chutná tak.

Na těsto budeme potřebovat: 4 vejce, 40 dkg cukru krupice, 60 dkg polohrubé mouky, 60 dkg na hrubo nastrouhaných jablek, 1 a ½ prdopeče, rozinky a nasekané ořechy.

Vejce utřeme s cukrem, přidáme jablka, mouku, rozinky a ořechy, rozprostřeme těsto na hlubší plech (těsto je trochu hustší), který jsme vymazali tukem a vysypali hrubou moukou a dáme upéct do předehřáté trouby.

Po upečení můžeme třeba polít čokoládou, pomazat marmeládou nebo třeba jen pocukrovat, jak má kdo chuť a náladu.

Přeji Vám klidné prožití adventu a překrásné Vánoce.

Dobrou chuť

Hanka

V tomto měsíce mají **narozeniny** tito naši farníci:

Michaela Brčáková 2.12.,

Matyáš Brčák 6.12.,

Kateřina Grmelová 8.12.,

Tereza Urbanová 9.12.,

Kristina Polová 14.12.,

Josef Malíř 19.12.,

Ludmila Malinová 21.12.

Br. Metoděj Orel 22.12.,

Dominika Krásová 22.12.,

P. Jan Nep. Aixner 23.12.

Vše dobré pro každého, s jistotou, že se za něj modlíme.

V kterém si městě brzy ráno v třípatrovém domě vypukl požár. Lidé ve zděšení vybíhali ven aby si zachránili život. Když přijeli hasiči, bylo celé schodiště v plamenech a vstup do domu nebyl možný. Hustý kouř zahaloval dům a najednou se ve třetím poschodí otvírá okno a tříletý kluk s pláčem volá tatínka. Zoufalý otec pod oknem křičí : Honzíku, skoč dolů. Dítě pláče a volá: tatínku, já tě nevidím. Načež otec: Honzíku, ale já tě vidím, poslechni a skoč. Dítě poslechne, skočí a přistává v náručí otce. Bůh je náš otec, kterého nevidíme, ale On vidí nás. Jeho ruce jsou vždy připraveny nás zachytit a podržet v jakékoliv situaci. Bůh je věrný. Nikdy neopustí toho, kdo mu věří, kdo se na něj spoléhá.

S. Flavia, CJ

III. ADVENTNÍ BENEFIČNÍ KONCERT

pro školku a školu Sv. Augustina

Účinkují :

Děti z hudebního kroužku ZŠA a MŠA pod vedením K. Kochové

Dita Brlicová - Rozumková – soprán

Vojtěch Pelka – zpěv

Vratislav Jambor – klávesy

Ochotnický pěvecký sbor rodičů a učitelů ZŠ sv. Augustina a ZŠ Ružinovská pod vedením I. Ryzové

Koncert se koná v **sobotu 7. 12. 2013 v 15 hod.** v kostele sv. Josefa na Malé Straně v Praze.

Modlitba

Dobrý Bože, děkujeme Ti, že jsi stvořil člověka ke svému obrazu. Podobáme se Ti také tím, že vytváříme rodiny, které se sjednocují vzájemnou láskou.

Prosíme Tě za naši rodinu, ať se máme navzájem rádi a tvoříme tak domov, kam se všichni těšíme. Ved' nás, ať láska zahrnuje lidi, se kterými se setkáváme ve škole nebo v práci. Ať i lidé z našeho okolí a z farnosti poznávají, že jsou blízko našim srdcím.

Pane Ježíši, i Ty ses narodil do rodiny a vyrůstal jsi ve Svaté rodině. Těšíme se na Vánoce, kdy si to všechno připomínáme. Kéž po adventním očekávání připutujeme všichni do Betléma a celá naše rodina, staří i mladí, se Ti svorně pokloníme. Amen.
